

Sygn. akt I KK 42/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 czerwca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Jacek Błaszczyk

SSN Jerzy Grubba

Protokolant Anna Kuras

w Izbie Karnej, na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 k.p.k.,

w sprawie **A. J.**,

skazanego z art. 178a § 1 k.k.

po rozpoznaniu w dniu 3 czerwca 2020 r.,

kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego
na korzyść skazanego,

od wyroku Sądu Okręgowego w O.

z dnia 24 sierpnia 2017 r., sygn. akt II Ka (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O.

z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi
Okręgowemu w O. do ponownego rozpoznania w postępowaniu
odwoławczym.**

UZASADNIENIE

A. J. wyrokiem Sądu Rejonowego w O. z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt II K (...), został skazany za występki określony w art. 178a § 1 k.k. na karę grzywny w wymiarze 100 stawek, przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 10 złotych. Ponadto orzeczono wobec niego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat oraz świadczenie pieniężne w kwocie 5000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego, który podnosząc zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych oraz obraży przepisów postępowania, mające wpływ na treść zaskarżonego wyroku, wniósł o jego zmianę i uniewinnienie A. J. od zarzucanego mu przestępstwa, ewentualne uchylenie wyroku Sądu pierwszej instancji i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy w O. wyrokiem z dnia 24 sierpnia 2017 r., sygn. akt II Ka (...), utrzymał w mocy zaskarżony wyrok Sądu *a quo*.

Orzeczenie Sądu drugiej instancji zostało zaskarżone na korzyść oskarżonego przez Ministra Sprawiedliwości–Prokuratora Generalnego, który we wniesionej kasacji podniósł zarzut rażącego i mającego istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenia przepisu prawa karnego procesowego, a mianowicie art. 450 § 3 k.p.k. w zw. z art. 117 § 1 i 2 k.p.k. i art. 6 k.p.k., polegającego na przeprowadzeniu rozprawy odwoławczej pod nieobecność ustanowionego obrońcy z wyboru oskarżonego, który o jej terminie nie został prawidłowo zawiadomiony. Wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w O. w całości i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście zasadna.

Zgodnie z art. 450 § 3 k.p.k., niestawiennictwo należycie zawiadomionych o terminie rozprawy stron, obrońców lub pełnomocników nie tamuje rozpoznania sprawy, chyba że ich udział jest obowiązkowy. Z tego względu brak należytego zawiadomienia o terminie rozprawy apelacyjnej ustanowionego w sprawie obrońcy stanowi okoliczność tamującą rozpoznanie sprawy (*wyrok Sądu Najwyższego z*

dnia 14 grudnia 2016 r., III KK 458/16, LEX nr 2167633). Zgodnie bowiem z art. 117 § 2 k.p.k., czynności nie przeprowadza się m.in. wtedy, gdy osoba uprawniona do wzięcia w niej udziału nie stawiała się, a brak dowodu, że została o niej powiadomiona.

Przenosząc powyższe rozważania na grunt realiów procesowych niniejszej sprawy, należy zauważyć, że na rozprawie odwoławczej w dniu 24 sierpnia 2017 r., na której wydano zaskarżony kasacją wyrok, nie był obecny zarówno oskarżony, jak i jego obrońca (k. 139). O ile A. J. został prawidłowo powiadomiony o terminie rozprawy apelacyjnej, to nie można tego stwierdzić w odniesieniu do zawiadomienia jego obrońcy – adw. T. P. , do którego korespondencja została skierowana na adres: W. ul. N. lok. (k. 138), zamiast na aktualny adres jego kancelarii (W., . J. lok. 21), pod który wysłano wcześniej m.in. uzasadnienie wyroku Sądu pierwszej instancji (k. 118) i który to adres obrońca oskarżonego wskazał w pismach procesowych (k. 24, 67, 92, v 104, 114, 119) i który widniał na pełnomocnictwie do obrony, udzielonym mu przez A. J. (k. 19).

W świetle tych okoliczności nie budzi wątpliwości to, że wbrew temu, co przyjął Sąd drugiej instancji (k. 139), obrońca oskarżonego nie został należycie zawiadomiony o terminie rozprawy odwoławczej, a jej przeprowadzenie pod nieobecność oskarżonego i jego obrońcy stanowiło rażącą obrazę art. 450 § 3 k.p.k. oraz art. 117 § 2 k.p.k., skutkującą naruszeniem prawa A. J. do obrony. Konieczne stało się zatem uchylenie wyroku Sądu Okręgowego w O. z dnia 24 sierpnia 2017 r., sygn. akt II Ka (...) i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym w celu przeprowadzenia rozprawy apelacyjnej z poszanowaniem gwarancji procesowych oskarżonego.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł jak w wyroku.